Ця осінь, Боже, також золота.
Світає. Вечоріє. Крик навколо.
Припухлі розтулила ти уста.
І день іде, і ніч іде, і голо…

Земля ця

восени вві сні

чомусь

лякає тихим леготом, як лезом.
Боюся ранку й вечора. Боюсь
апостольського дня. Вже краще безум.